

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 75 • nummer 1 • januari 2020

INHOUD

<i>U kent mijn weg (gedicht) . . . . .</i>	<i>1</i>
<i>De laatste woorden van de Heere Jezus (25) . . . . .</i>	<i>2</i>
<i>Het probleem van het onverhoorde gebed (2) . . . . .</i>	<i>6</i>
<i>De komst van de Heilige Geest . . . . .</i>	<i>9</i>
<i>God is een God van vrede en orde . . . . .</i>	<i>10</i>
<i>Het onzinnige van bezorgdheid . . . . .</i>	<i>14</i>
<i>Elke morgen . . . . .</i>	<i>15</i>
<i>De zegenrijke taak van moeders . . . . .</i>	<i>18</i>
<i>Er staat een kroon op het spel! . . . . .</i>	<i>20</i>
<i>Mozes' voorkeur . . . . .</i>	<i>23</i>

De drie-enige God

door A. Ladrière e.a.

Bijbels onderwijs over de fundamentele waarheid van de Goddelijke Drie-eenheid.

Het onderwerp van de Drie-eenheid gaat het menselijke verstand te boven. De Bijbel leert ons wel de kostbaarste waarheden over God, Zijn volmaaktheid en Zijn Wezen. Maar ze openbaart ons niet alles over Hem. In God blijft voor ons altijd iets wat wij niet kunnen doorgronden.

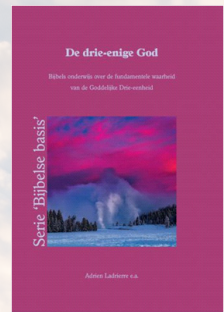
De Vader, de Zoon, de Heilige Geest – het gaat om een allerheiligst, voor ons mensenverstand niet te doorgronden feit. Zijn het verschillende openbaringen van één en dezelfde Persoon? Of zijn er drie Goden Die één zijn?

Waarom spreken zoveel Christenen over de 'Drie-eenheid'? Het is waar dat het woord 'Drie-eenheid' niet in de Bijbel voorkomt. Maar het Woord toont aan: er is één enige God – de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Alle drie zijn Ze God en toch een afzonderlijke, Goddelijke Persoon. Ook al begrijpen wij dat niet, toch is het een onweerlegbare waarheid die allang in de heilige Schrift is geopenbaard. Er wordt vaak gezegd: omdat het woord Drie-eenheid niet in de Heilige Schriften gevonden wordt, kun je zo'n leer toch nooit aanvaarden? Laat Zijn Woord (de Bijbel) u overtuigen.

Bestelcode: 4897

Aantal pagina's: 92

Prijs: € 7,50

Colofon

Redactie- en administratie-adres:
Stg. Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lectuurbestelling:
Tel. 0543 - 47 17 46
E-mail: bestel@uhwdw.nl
IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):
Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42
E-mail: info@uhwdw.nl

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02
BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48
BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)
*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

U kent mijn weg

Weet ik de weg ook niet, U kent hem, Heer!
Dat schenkt mij rust, dat geeft mij vrede weer.
Waarom gebukt gaan onder zorg en smart?
Dat U mijn weg kent, Heer, dat sterkt mijn hart!

U weet de weg voor mij, U kent de tijd.
U hebt al lang Uw plan voor mij bereid.
Ik prijs Uw trouw, ik loof Uw liefde-macht
en roem Uw goedheid, die mij redding bracht.

U weet waarom de wind soms hevig woedt,
maar U gebiedt de storm, maakt alles goed.
U handelt nooit te laat en nooit te vroeg;
dus ben 'k gerust. U bent voor mij genoeg!

Hedwig von Redern
bewerkte vertaling
naar J.N. Voorhoeve

De laatste woorden van de Heere Jezus (25)

Een beschouwing bij Johannes 13 - 17

Johannes 16 (Joh. 16:16-33, vervolg)

Vers 17 en 18. De woorden van de Heere roepen bij de discipelen bezorgde vragen op, waaruit valt op te maken dat elke uitleg voor hen een geheimenis was. Het is opvallend dat de discipelen in het verloop van de toespraken steeds zwijgzamer worden. Vijf van de discipelen hebben bij verschillende gelegenheden gesproken, maar sinds het verlaten van de bovenzaal werd er geen andere stem meer dan die van de Heere gehoord. Toen de grote waarheden over het komen van de Geest onthuld werden, hadden ze zwijgend geluisterd naar wat hun verstand ver te boven ging. Nu de Heere opnieuw over Zichzelf spreekt, zijn hun harten wakker geschud om de betekenis van Zijn woorden te begrijpen. Desondanks praten ze met elkaar en aarzelen ze om de Heere hun problemen te vertellen.

Vers 19-22. De Heere ziet hun verlangen om naar de betekenis van Zijn woorden te vragen en werpt niet alleen meer licht op hetgeen Hij gezegd heeft, maar legt hun ook uit hoe hun harten door de aanstaande dingen zowel door verdriet als ook door vreugde bewogen zouden worden.

De woorden van de Heere spreken duidelijk over twee korte tijdsafstanden en geven aan dat de discipelen Hem spoedig niet meer zouden zien en kort daarna weer zouden zien. Zouden we in het licht van de gebeurtenissen die volgen, niet kunnen zeggen dat deze woorden erop willen wijzen dat er op dat ogenblik nog maar een paar uur resteerden totdat de Heere Zijn discipelen zou verlaten om aan de blikken van de mensen te ontkomen doordat Hij in de donkerheid van het kruis en van het graf trad? Dan, na een tweede 'korte

tijd' zouden de discipelen de Heere terugzien, niet zoals eerder in de dagen van in het vlees, maar als Opgestane. Wanneer ze Hem dan ook niet meer zagen zoals in de dagen van Zijn vernedering, zouden ze Hem echter voor altijd in de nieuwe en heerlijke toestand van de opstanding zien, aan de andere kant van de dood en het graf. Het zou echter dezelfde Jezus zijn Die onder hen geleefd had, hun zwakheden meege dragen had, hun geloof versterkt had en hun harten gewonnen had, Die daarna in hun midden zou treden en zou zeggen: 'Zie Mijn handen en Mijn voeten, dat Ik het Zelf ben'.

Weer kondigt de Heere Zijn discipelen aan hoe deze alles veranderende gebeurtenissen in verdriet en vreugde op hen zouden uitwerken. De korte tijd waarin ze Hem niet konden zien, zou een tijd van geweldige boosheid voor de discipelen zijn – een tijd van huilen en weklagen om een Dode van Wie het graf het einde van al hun aardse hoop betekende. De wereld daarentegen zou zich verheugen en denken Degene Die hun boze daden aan het licht bracht, overwonnen te hebben. Het verdriet van de discipelen echter moest na een korte tijd tot vreugde worden.

Om de harten van de discipelen deze komende gebeurtenissen duidelijk te maken gebruikt de Heere het beeld van een vrouw die een kind baart. Het plotselinge verdriet, de verandering van pijn in vreugde en de geboorte van het kind kunnen precies vergeleken worden met de plotselinge nood die de discipelen overviel toen de Heere de dood ingegaan was, alsmede met de plotselinge verandering van verdriet in vreugde omdat zij de opgestane Heere terugzagen als de Eerstgeborene uit de doden.

De Heere maakt nu gebruik van Zijn illustratie en licht Zijn woorden verder toe. Hij heeft al gezegd: 'U zult Mij zien'; nu voegt Hij eraan toe: 'Ik zal u weerzien'. De wereld zou Hem niet meer zien en ook Hij wilde de wereld niet meer zien. Hij wilde alleen tot de Zijnen komen. En zo gebeurde het later zoals we lezen: 'kwam Jezus en stond in het midden

en zei tot hen: Vrede zij u! En nadat Hij dit gezegd had, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde. De discipelen dan verblijdden zich toen zij de Heere zagen' (Joh. 20:19-20).

Daarbij kan het zien waarover de Heere Jezus hier spreekt, nauwelijks beperkt worden tot de vluchtige bezoeken tijdens die veertig dagen na de opstanding. Het is treffend gezegd: 'De opgestane en levende Heere vertoonde Zich aan het geestesoog opdat Hij voor het oog van het geloof verbleef niet als een herinnering maar als een Aanwezige' en verder: 'Het was een zien dat nooit verloren of verduisterd kon worden, maar daarentegen steeds helderder werd naarmate het geestelijk meer begrepen werd'. Gedurende de tijd van Zijn afwezigheid waarin wij nog op de aarde verblijven en Hij in de heerlijkheid is, zullen de woorden van de Heere altijd waar zijn: 'U zult Mij zien' en 'Ik zal u weerzien'. Stefanus, die rechtstreeks in deze heerlijkheid zag, kon zeggen: 'Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande aan de rechterhand van God'. Verder kan de auteur van de Hebreeënbrief zeggen: 'Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond'.

Maar wij zien Jezus
met heerlijkheid en
eer gekroond

Het is deze bijzondere aanblik van de Heere Jezus die zorgt voor de vreugde van de gelovigen. De levende Heere is de vreugde van Zijn volk en omdat Zijn leven eeuwig is, blijft hun vreugde voortdurend en zeker. Zo kan de Heere dan ook zeggen: 'Niemand zal uw blijdschap van u wegnemen'.

Vers 23 en 24. De Heere heeft over de nieuwe openbaring van Zichzelf op de nieuwe, spoedig aanbrekende dag gesproken; nu spreekt Hij over de nieuwe manier van omgaan die bij de nieuwe dag hoort. 'In die dag', zegt de Heere, 'zult u Mij niets vragen'. Deze woorden

betekenen niet dat wij de Heere nooit zullen aanspreken, maar veel-
eer dat wij directe toegang tot de Vader hebben. Martha wist niets van
een rechtstreeks gebed tot de Vader als ze zegt: 'Maar ook nu weet ik,
dat al wat U van God begeren zult, God het U geven zal' (Joh. 11:22).
Wij hoeven ons nu niet tot de Heere te wenden opdat Hij voor ons tot
de Vader zal gaan, maar wij hebben het voorrecht om rechtstreeks in
de Naam van Christus tot de Vader te bidden. Tot dusver hadden de
discipelen niets in Zijn Naam gebeden. 'In die dag' zullen zij in Zijn
Naam bidden en de Vader zal in Zijn Naam geven, opdat hun vreugde
volledig zal zijn. Als ze de onmetelijke hulpbronnen die daarmee voor
hen geopend werden, zouden gebruiken, zouden ze een overvloed aan
vreugde vinden.

Vers 25. Bovendien zouden de mededelingen van de kant van de
Heere een nieuwe vorm aannemen. Tot dusver had Hij veel van Zijn
onderricht in de vorm van gelijkenissen en beeldspraak gegeven. Op
de dag die nu zou aanbreken, zou Hij openlijk over de Vader spre-
ken. Zo was het daarna na Zijn opstanding, toen Hij de discipelen een
boodschap stuurde, die helder luidde: 'Ik vaar op naar Mijn Vader en
uw Vader, naar Mijn God en uw God' (Joh. 20:17).

Vers 26-28. Hoewel de Heere duidelijk tot ons wil spreken over de
Vader, zal het niet nodig zijn dat de Heere voor ons bidt tot de Vader,
alsof de Vader onze behoeften niet zou kennen en alsof wij geen vrije
toegang tot Hem zouden hebben, 'want', zegt de Heere, '[de Vader Zelf
heeft u lief](#)'. De Vader heeft de grootst mogelijke interesse in de dis-
cipelen en houdt van hen omdat ze van Christus houden en geloofd
hebben dat Hij van God is uitgegaan.

De Heere sluit dit deel van de toespraak met de bevestiging van de grote
waarheden waarop het hele bouwwerk van het Christendom rust: 'Ik
ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen; Ik verlaat de
wereld weer en ga heen tot de Vader'. Terwijl het Christendom, dat zegt
te geloven, moeite doet om op het volmaakte leven van onze Heere te

wijzen, geeft ze toch helaas al snel de aanspraken op die deze grote uitspraak inhoudt. Dit bewijs van Zijn Goddelijke afkomst en Zijn opdracht in de wereld, zoals Zijn terugkeer tot de Vader, brengt de onderwijzing door deze toespraken op een passende wijze aan haar einde.

(Wordt vervolgd).

Hamilton Smith

Het probleem van het onverhoorde gebed (2)

‘Wees in niets bezorgd, maar laat in alles, door gebed en smeking met dankzegging, uw begeerten bekend worden bij God’ (Fil. 4:6-7). Dat betekent dat je vooruit al mag danken. Komt dan het antwoord: ‘Laat het bekend worden bij God en u zult alle gebeden ontvangen, u zult alle verhoringen ontvangen’? Nee, dan staat erachter: ‘En de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaren in Christus Jezus’. Dat is het mooie van het gebed. Als je alles aan God verteld hebt, mag je rustig zijn, dan heb je het aan Hem overgegeven en mag je afwachten wat Hij doet. Ongetwijfeld zijn er gelovigen die zullen zeggen: ‘Wat is God oneindig goed! Wat heeft Hij niet ontelbaar vele malen ons gebed verhoord’. In een lied (G.L. 41:3) zingen we:

*‘Heeft Hij niet in vele noden hulp geboden?
God is goed, ja God alléén.
Nimmer is Zijn trouw bezwaken,
ze is gebleken, als het u onmoog’lijk scheen’.*

Het is heerlijk om te ervaren dat God wil luisteren naar ons gebed. En het wonderlijke is: God werkt die gebeden in ons! Als wij bidden, dan

weet God dat allang. Denk niet dat wij God een nieuwtje gaan vertellen als we gaan bidden. God werkt in ons wat we gaan bidden door de Heilige Geest. Maar waarom moet dat dan, als Hij het toch al weet? Omdat dit van het grootste belang is voor onszelf. Het gebed is de ademhaling van de ziel, dat stille contact hebben met God. Het is een naderen tot God, gemeenschap oefenen met Hem. Er is een vers van een bekende dichter:

*'Ik zag een man, een man van staal, met edele geest beziel,
hij kwam juist uit zijn bidvertrek, hij had voor God geknield'.*

Hij had voor God geknield en daardoor had hij kracht. Het gebed is de krachtbron waardoor je in gemeenschap met God komt. Hij spreekt tot ons door Zijn Woord en wij antwoorden Hem door het gebed. Dan hebben we gemeenschap, een innig contact, met die grote, almachtige, eeuwige God.

**Sta elke dag vroeg op, zodat je
de tijd hebt om het Woord van
God te lezen en te bidden.**

Uit: Der Herr ist Nahe 2015

Velen zullen, net als ik, moeten zeggen: 'Ik doe het nog veel te weinig'. We denken: 'Ik moet dit nog doen en dat. Als ik dat nu weer gedaan heb, dan is het een

goede dag geweest'. Ja, maar dat gebed! Daardoor worden de dingen die je doet, gezegend. Het gebed is de bron van ware zegen.

Er was een zuster, een Christin. Ze was getrouwd en had vier kleine kinderen. Maar ze was zwak, ze had geen sterk lichaam. Ze had boven een kamertje, waar haar schoonmoeder in bed lag. Die was ziek en oud, ze kon niets meer. Ja, waarom lag die oude vrouw daar nu eigenlijk in dat kamertje? De jonge vrouw had vier kinderen en haar man te verzorgen. Ze was soms zo moe, die jonge moeder. Op een keer

kwam ze boven bij het kamertje en hoorde ze een stem. Die zei: 'Heere Jezus, wilt U mijn schoondochter helpen, ze is zo zwak en ze heeft het zo druk, wilt U haar veel kracht geven?' Toen wist de jonge moeder waarom die oma nog leefde. Ze leefde nog om te bidden.

Wij kunnen misschien niet veel doen, maar bidden kunnen we allemaal. Er zijn zendelingen die naar het zendingsveld gaan. Wij kunnen niet allemaal die zelfde weg gaan, maar we kunnen wel bidden. Dan geeft God hun kracht! Dan zal God hun werk zegenen en dan zullen daardoor, mede door ons gebed, mensen tot bekering komen. Zo sterk en zo machtig is het gebed.

In Deuteronomium 3:23-27 lezen we iets over onverhoorde gebeden. 'Ook smeekte ik de HEERE in die tijd om genade en zei: Heere, HEERE! Ú bent begonnen aan Uw dienaar Uw grootheid en Uw sterke hand te tonen. Want welke god is er in de hemel en op de aarde die zulke werken en machtige daden kan doen als U? Laat mij toch oversteken en dat goede land zien, dat aan de overzijde van de Jordaan is, dat goede bergland en de Libanon! Maar de HEERE was verbolgen op mij, vanwege u, en Hij luisterde niet naar mij. En de HEERE zei tegen mij: Laat het u genoeg zijn; spreek niet meer tot Mij over deze zaak. Klim naar de top van de Pisga, sla uw ogen op naar het westen, het noorden, het zuiden en waar de zon opkomt, en bekijk het land met eigen ogen; want u zult deze Jordaan niet oversteken'.

(Wordt vervolgd).

'Wees in niets bezorgd, maar laat in alles, door gebed en smeking met dankzegging, uw begeerten bekend worden bij God' (Fil. 4:6).

De komst van de Heilige Geest

God de Heilige Geest is naar de aarde gekomen. Het is nu bijna tweeduizend jaar geleden dat de gezegende Geest neerdaalde van de hemel en sindsdien is Hij hier altijd geweest. Dit is een ongelofelijk feit. Er is een Goddelijke Persoon op deze aarde en Zijn aanwezigheid heeft, net als de menselijke afwezigheid van de Heere Jezus, een dubbele betekenis: een betekenis voor de wereld en een betekenis voor de Gemeente – voor de wereld als geheel, voor de Gemeente als geheel en voor ieder individueel lid daarvan in het bijzonder: voor iedere man, vrouw en kind.

Wat de wereld betreft daalde deze verheven Getuige vanuit de hemel neer om haar te overtuigen van de verschrikkelijke zonde van het afwijzen en kruisigen van de Zoon van God. Wat de Gemeente betreft kwam Hij als de gezegende Trooster, om de plaats in te nemen van de afwezige Heere Jezus en door Zijn aanwezigheid en dienst de harten van Zijn volk te troosten. Dus voor de wereld is de Heilige Geest een krachtige Overtuiger; voor de Gemeente is Hij een dierbare Trooster.

Johannes 16 en 14

Enkele gedeelten van de Bijbel zullen deze punten duidelijk maken voor het hart en de geest van de gelovige, die eerbied heeft voor het gezag van het Goddelijke Woord. In Johannes 16 staat: 'En nu ga Ik heen tot Hem Die Mij gezonden heeft, en niemand van u vraagt Mij: Waar gaat U heen? Maar omdat Ik dit tot u gesproken heb, heeft droefheid uw hart vervuld. Maar Ik zeg u de waarheid: het is nuttig voor u dat Ik wegga; want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet tot u komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden. En als Die gekomen is, zal Hij de wereld *overtuigen* van zonde, van gerechtigheid en van oordeel; van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijn Vader heenga en u Mij niet meer ziet; van oordeel, omdat de overste van deze wereld geoordeeld is' (vs. 5-11).

In Johannes 14 lezen we: ‘Als u Mij liefhebt, bewaar Mijn geboden. En Ik zal de Vader vragen en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u is tot in eeuwigheid: de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn’ (vs. 15-17).

Deze citaten tonen de dubbele betekenis aan van de aanwezigheid van de Heilige Geest. We zijn ervan overtuigd dat hoe meer men de Bijbel bestudeert, hoe meer men het belang en de grote praktische betekenis ervan zal beseffen. Helaas wordt het maar zo weinig begrepen; **Christenen beseffen vaak zo weinig wat de persoonlijke aanwezigheid van de eeuwige Heilige Geest op deze aarde allemaal inhoudt** – de ernstige gevolgen ervan voor de wereld en de kostbare gevolgen voor de Gemeente als geheel en voor elk individueel lid in het bijzonder.

Het is mijn wens dat Gods kinderen geleid worden tot een dieper besef van deze dingen, dat ze gaan nadenken over wat die Goddelijke Persoon Die in hen woont en met hen is, toekomt, dat ze er zorgvuldig voor zorgen Hem niet te ‘bedroeven’ door hun persoonlijke wandel en Hem ‘uit te blussen’ in hun openbare samenkomsten!

C.H. Mackintosh

God is een God van vrede en orde

Een bekende voorganger onder de broeders heeft eens gezegd dat de samenkomsten van de gemeente op twee pijlers rusten. De eerste wordt in Mattheüs 18:20 genoemd en de tweede in 1 Korinthe 14:33. De eerste is de waarheid van Jezus Christus en Zijn tegenwoordigheid in het midden van de twee of drie die vergaderd zijn tot de belijdenis van Zijn Naam, rondom de Heere Jezus als Middelpunt. De tweede is de waarheid dat God niet een God is van verwarring, van ongeregeldeheid, maar van welvoegelijkheid, vrede en Goddelijke orde.

Heel vaak is er gesproken en geschreven over de eerste pijler. Hoe hebben wij de gedachte lief gekregen van het vergaderen in de Naam van de Heere Jezus; hoe hebben we ervoor gestreden en anderen er met overtuiging op gewezen. Maar daarbij hebben wij de tweede pijler wel wat uit het oog verloren, met het gevolg dat het mooie gebouw van de leer over de samenkomst en de inrichting van de gemeente scheuren vertoont. Daarom lijkt het mij goed en nodig om de bijzondere aandacht op deze zijde van de waarheid te vestigen.

God is een God van orde. Dit zien wij allereerst in de schepping, in de natuur. God heeft wateren en bergen een perk gezet, het zand van de zee tot een paal gesteld. Hij zegt: 'Tot hiertoe en niet verder' en niets mag Zijn bevel overtreden door zijn plaats te verlaten. Hij heeft de maan gemaakt tot gezette tijden en de zon weet haar ondergang. Hij noemt de sterren bij naam, daar wordt er niet één gemist. Dit nemen wij óók waar in het dagelijkse leven.

Toen de Heere Jezus op aarde was, heeft Hij in al Zijn doen en handelen getoond Wie God is. Het kwam dan ook in Zijn hele optreden uit dat God een God van orde is! Hij ging op de dag van de sabbat naar Zijn gewoonte naar de synagoge. Hij stond daar op om te lezen, kreeg een boek van de wet of de profeten, rolde het op nadat Hij het gelezen had en gaf het aan de dienaar terug. Hij liet de mensen ordelijk neerzitten op een uitgezochte plaats. Hij gaf bevel dat zij in groepen zouden zitten, in afdelingen van honderd en van vijftig, in rijen elk van vijftig (Mark. 6:39-40; Luk. 9:14). Hij liet, terwijl allen zaten, de stukken brood en vis uitdelen. Toen allen verzadigd waren, liet Hij de overgeschoten brokken verzamelen in twaalf korven.

Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde. Ook nu is Hij het, de grote Schepper, Die alle dingen met regel en orde doet en onderhoudt. Geen bloem of vogel wordt door Hem vergeten. Zouden Gods kinderen dan bezorgd moeten zijn? Mogen ze niet rekenen op Hem Die alles op Zijn tijd beschikt en werkt? Wil Hij hun niet leren in hun gezin, in

hun zaken en in hun werk, dat God niet een God van verwarring is maar van vrede (dit betekent van rustige regeling en ordening)?

Welnu, dan geldt dit belangrijke Goddelijke beginsel toch zeker in de samenkomst en inrichting van de gemeente van God. Daar zien zelfs de engelen toe of er rekening wordt gehouden met de voorschriften van God, of alle dingen onderhouden worden zonder vooroordeel, niet naar gunst, maar eerlijk en trouw, naar de regel van God voor de gemeenten.

Het is een heerlijke waarheid dat in de gemeente van God zich op bijzondere wijze de leiding van de Heilige Geest laat gelden. De Geest geeft gaven, woorden van wijsheid, kennis en onderscheiding, helpers, broeders die geschikt zijn om te besturen en te leiden (vgl. 1 Kor. 12:28). Alle gelovigen zijn priesters voor God die met aanbidding en in voorbedding tot de troon van de genade mogen naderen. Maar alleen de mannen moeten daartoe in alle plaatsen in de gemeenten heilige handen opheffen, zonder toorn en twist; de vrouwen moeten in de openbare dienst in het midden van de gemeente zwijgen, omdat het hun, naar Gods scheppingsorde, niet betaamt en niet vergund is er in de tegenwoordigheid van de man op te treden.

Verder heeft de God van orde aan sommigen bijzondere gaven gegeven en de maat van die gaven, van elke gave, bepaald. Ieder moet dan ook gematigd denken over zichzelf, niet hoger dan het behoort. Ieder moet besteden wat hem is toebedeeld en toegemeten en tezamen moeten allen ernaar streven om overvloedig te zijn tot stichting van de gemeente.

Men moet niet alleen zingen en bidden met de geest, met geestelijk gevoel, maar ook met het verstand. Men moet bedenken dat niet maar allerlei eigen gedachten, goed bedoelde bijdragen hetzelfde is als 'door de Heilige Geest' geleid te worden! Er moet nuchter worden overwogen of dat wat men gaat doen, tot opbouw is, want alle dingen moeten in de gemeente gebeuren tot opbouw (zie 1 Kor. 14).

Men moet ook geneigd zijn acht te geven op het oordeel van anderen en bedenken dat de geesten van de profeten de profeten onderdanig zijn (1 Kor. 14:32). Niet minder geldt het Goddelijke orde-beginsel met betrekking tot de Gemeente als het huis van God in haar uiterlijke openbaring. Als zodanig is de Gemeente van de levende God pilaar en grondslag van de waarheid, draagster van de gedachten van God, handhavende Zijn eer, wakende voor de Goddelijke heiligheid en orde in haar midden.

Daarom gaf God voor alle tijden, door Christus en door de Geest, aan sommigen de bediening van de opbouw van het Lichaam van Christus. Daarom gaf Hij broeders die leidinggeven en voorgangers, vol geloof en trouw van wandel, die om hun werk hooggeacht moeten worden, die men moet gehoorzamen en onderdanig zijn, omdat zij waken over de zielen.

Daarom ook wees Hij opzieners aan om acht te geven op zichzelf en op de kudde van God en gaf Hij oudsten en dienaars, opdat in Zijn Gemeente, zowel wat de geestelijke als stoffelijke noden betreft, alles ordelijk zou worden ingericht en bestuurd. Mannen vol van de Heilige Geest moesten de tafels dienen, de weduwen en wezen verzorgen (Hand. 6). Mannen vol geloof en wijsheid moesten tot opzieners worden aangesteld, opdat de schapen en lammeren van de kudde zouden worden bewaard voor onverhoedse overvallen en zouden worden ge-weid en geleid.

Nu is het ontegenzeggelijk waar dat, net zoals door de zondeval in de schepping in de natuur veel verdorven is en niet tot haar recht kan komen, ook in de Gemeente door haar verval verwarring en onvrede is ontstaan. Maar dit neemt niet weg dat de ordeningen, de beginselen van God, toch dezelfde blijven en dat er zowel in het dagelijkse als in het geestelijke gemeentelven terdege rekening mee gehouden moet worden. Zoals wij het brood breken aan de tafel van de Heere, hoewel de Gemeente verdeeld is en als geheel niet samenkomt, zo moeten wij

ook, al is de Gemeente niet in één plaats als geheel bijeen, wat betreft het besteden van de geestelijke gaven en het plaatselijke toezicht op de stoffelijke gaven en de gelovigen in het dagelijks leven, rekening houden met de voorschriften van God, die ons zo duidelijk in het Nieuwe Testament zijn meegedeeld.

God is een God van vrede en orde. Laten wij, om het grote belang van deze waarheid, in het bijzonder voor ons als broeders die vergaderen tot de Naam van de Heere Jezus, haar ernstig overwegen en God bidden om ons oog en hart te openen voor de grote betekenis ervan, vooral ten opzichte van onze gemeentelijke openbaring.

J.N. Voorhoeve

Het onzinnige van bezorgdheid

‘Wie toch van u kan door bezorgd te zijn, één el aan zijn lengte toevoegen? Als u dan zelfs het geringste niet kunt, wat bent u voor het overige bezorgd?’ (Luk. 12:25-26).

Onze lichamelijke groei is een natuurlijk proces dat verloopt in precies het tempo dat God voor ons bedoeld heeft. In deze zin is dit het eenvoudigste deel van ons leven, want het voltrekt zich volkomen los van onze eigen inspanningen. En, zo houdt de Heere Zijn volgelingen voor, als wij zelfs dit geringste niet kunnen, waarom zouden wij ons dan bezorgd maken over andere dingen wanneer wij een Goddelijke Vader hebben Die onze behoeften kent?

Dit besef is op zichzelf al belangrijk genoeg. Maar het wordt nog zeer versterkt wanneer wij onze zwakheid en ons onvermogen vergelijken met Gods onbepaalde vermogen. Hij is bij machte ‘zeer overvloedig te

doen boven alles wat wij bidden of denken' (Ef. 3:20). Hij is bij machte ons volledig te behouden en voor struikelen te bewaren (Hebr. 7:25; Judas 1:24). Hij is bij machte om de genade overvloedig te doen zijn in onze dienst voor Hem; in ons lijden voor Hem is Hij machtig ons aan Hem toevertrouwde pand te bewaren tot de dag van de beloning (2 Kor. 9:8; 2 Tim. 1:12). Als de verzoeking ons verontrust, kan Hij ons te hulp komen; als anderen ons beschuldigen, is Hij machtig om ons staande te houden (Hebr. 2:18; Rom. 14:4).

Ja, Hij heeft zelfs de macht om 'ook alle dingen aan Zich te onderwerpen' (Fil. 3:21)! Welke persoon zal niet onderworpen worden aan Zijn macht? Welke beproeving zou Zijn kracht kunnen weerstaan? Welke verleiding of ontmoediging zou ons kunnen overweldigen wanneer onze ogen op Hem gericht zijn? Toen Mozes wist dat hij niet in staat was om de last en het geruzie van het volk te dragen, stelde de Heere nog zeventig anderen aan om hem erbij te helpen (Num. 11:11-17). Wanneer wij aan het eind van onze eigen mogelijkheden zijn gekomen en zeggen: 'Ik ben niet bij machte' – om zelfs maar het geringste te doen – zullen we alle hulpbronnen vinden van de God Die machtig is.

S.J. Campbell

Elke morgen

Jesaja 50:4

Hebben we weleens nagedacht over de volmaakte Mens, Die 's morgens vroeg, nog diep in de nacht, naar een eenzame plek ging om te bidden (Mark. 1:35)? Hebben we de volgende woorden van de profeet Jesaja weleens gehoord: 'Hij wekt Mij elke morgen, Hij wekt Mij het oor, zodat Ik hoor' (Jes. 50:4)? Waren we, toen we dit lazen, niet verbaasd om te lezen dat Hij, 'de Schepper van de einden der aarde' (Jes.

40:28), 's morgens vroeg ging bidden tot Zijn God en Vader? Had Hij Die alle dingen kende, het nodig om elke morgen te luisteren en te horen 'als zij die onderwijs ontvangen' (Jes. 50:4)? Hier op aarde was Hij een afhankelijk Mens, een nederig Mens, een gehoorzaam Mens, Die ons een voorbeeld heeft nagelaten, zodat wij Zijn voetstappen zouden navolgen (zie 1 Petr. 2:21).

Als de Heere Jezus Zelf in de dagen dat Hij op aarde was (Hebr. 5:7) de behoefte voelde om 's morgens vroeg vertrouwelijk met Zijn Vader te spreken, **hoeveel te meer hebben wij dat dan nodig, wij die zo zwak en onwetend zijn?** Zijn dagen waren zo vol dat Hij en de discipelen soms zelfs geen gelegenheid hadden om te eten (Mark. 6:31). Maar ondanks dat waren de eerste momenten van de dag bestemd voor gebed en rustige overdenking – een belangrijk moment dat als een 'aangename geur' volledig naar God opsteeg. Kennen wij de rust van die momenten bij het aanbreken van de dag, wanneer we alleen aan Zijn voeten zitten? Wanneer alles om ons heen nog rustig is, hebben we dan de gewoonte om te putten van het levende water uit de put Lachai-Roï (Gen. 24:62)?

**Laat je stille tijd niet
van je afpakken!**

Die naam betekent: 'bron van de Levende Die mij ziet', om Zijn barmhartigheden te proeven, die nieuw zijn, elke morgen (Klaagl. 3:23).

Wanneer we alleen zijn met Hem, horen we Zijn stem door de bladzijden van het Boek heen dat God ons heeft gegeven. Daar leren we Hem kennen, Hem volgen; daar leren we van Hem, zodat we in de uren daarna iets van Zijn volmaaktheid uitstralen, die de Heilige Geest ons heeft doen ontdekken in Zijn wonderlijke Persoon. Nadat Hij tot ons gesproken heeft, kunnen wij op onze beurt alles aan Hem vertellen wat we op ons hart hebben en alle dingen aan Hem geven: ' 's Morgens leg ik mijn gebed voor U neer en zie ik naar U uit' (Ps. 5:4).

De vijand is er heel goed in om ons te beroven van deze momenten of om ze tenminste te verkorten, zodat die momenten veel van hun heerlijkheid verliezen. Het werk dat ligt te wachten, de vermoeidheid van de vorige dag, een terugslag van een te lange avond en allerlei andere kleine dingen worden een excuus voor het inkorten van dit ochtendmoment. Elke ochtend verzamelde de Israëliet in de woestijn manna voor die dag. Het was niet mogelijk om het te bewaren en op te slaan. Ze kregen elke dag ‘brood uit de hemel’, maar ze moesten het elke dag *zelf* verzamelen voordat de zon begon te branden (Ex. 16:21).

Wanneer de Heere op die momenten tot ons heeft gesproken, is het goed om Zijn woorden, die Hij ons heeft gegeven, in ons hart te bewaren; schrijf ze op, denk er nogmaals aan tijdens de dag en breng ze in de praktijk. Als we er zo mee bezig zijn, worden Zijn woorden iets persoonlijks voor ons, een rijkdom die ons stap voor stap verandert. En als God een donkere tijd in ons leven toestaat, als Hij ons elk ogenblik beproeft, dan moeten we niet vergeten dat Hij Zijn hart op ons richt (Job 7:17-18). Hij weet wat lijden is. Hij begrijpt al onze zwakheden. **Bij het aanbreken van de dag mogen we aan Zijn voeten zitten en luisteren naar de stem die de vermoeide ondersteunt met een woord** (Jes. 50:4) en de sterkte vermeerderd van wie geen krachten heeft (Jes. 40:29).

Wij hebben het nodig om onderweg uit de beek te drinken (Ps. 110:7), om in Zijn schaduw te zitten en van Zijn vruchten te proeven. Laten we het gebed van Mozes uitspreken: ‘Verzadig ons in de morgen met Uw goedertierenheid, dan zullen wij juichen en verblijd zijn, tijdens al onze dagen’ (Ps. 90:14). En laten we nooit vergeten: wij zijn in afwachting van de ‘morgen zonder wolken’ (2 Sam. 23:4); dan zal onze vreugde volmaakt zijn en voor eeuwig, want dan zullen we *Hem* zien!

Georges André

De zegenrijke taak van moeders

Regelmatig wordt in Nederlandstalige kranten en tijdschriften over vrouwenrechten gesproken. Beïnvloeden die ook *ons* denken? Sinds vele jaren beleven we in ons land de zogenaamde emancipatie van de vrouwen. Rechtsgelijkheid, gelijkstelling, vrouwenquota... je treft ze allemaal aan. Ondertussen worden vrouwen bij sollicitaties vaak naar voren geschoven. Vandaag de dag spreekt men dan vaak over geslachts-gelijkheid. Alsof het *gelijkheid* is als mannen en vrouwen hetzelfde werk doen en zouden willen doen...

Jonge vrouwen en moeders

Jonge vrouwen moeten zich vandaag verdedigen als zij na het huwelijk overwegen of ze nog wel een betaalde baan willen. 'Hoe zielig moet je leven dan wel niet zijn?! Dat is toch verschrikkelijk saai', moeten ze dan als gelovige vrouwen aanhoren. Vandaag de dag moet je je niet verdedigen als je gaat werken, maar als je ervoor kiest om thuis te blijven. Vrouwen en echtparen die door Gods zegen mogelijk graag enkele kinderen willen krijgen en aan wie God nageslacht schenkt, moeten al veel jaren constant verantwoording afleggen voor die keuzes; ze staan onder druk. Iets soortgelijks moeten jonge moeders vaak na de 'babypauze' horen. Hoe korter het zwangerschapsverlof, des te voorbeeldiger; die indruk krijg je soms tenminste. 25 jaar geleden maakte ik in Frankrijk al mee, dat het onder gelovige vrouwen de gewoonte was om de kinderen na 6 maanden – soms na 3 maanden, natuurlijk ook na één jaar of 2 jaar – naar de crèche te brengen en hun betaalde baan weer op te pakken.

Maatschappelijke ontwikkelingen vervagen

In onze maatschappij ben je 'niet meer van deze tijd' als je niet snel weer aan de slag gaat. Deze maatschappelijke discussies hebben grote

invloed, ook op de gelovigen. Enkele jaren later komen deze maatschappelijke ontwikkelingen ook bij ons als gelovigen onherroepelijk aan.

Wat een verlies is dat voor de plaatselijke gemeenten, voor de gelovigen, voor de gezinnen, voor de echtparen! Natuurlijk kun je niet zeggen dat het naar Gods Woord zonder meer verkeerd is als beide jonge huwelijkspartners werken. We weten dat Aquila en Priscilla allebei werkten – hoewel blijkbaar van thuis uit. Maar velen weten uit eigen ervaring – en zeker weten wij het vanuit de zielszorg – dat zo in veel gevallen een huwelijk al vanaf het begin onder grote druk komt te staan. Boodschappen doen, de huishouding; alles moet naast de baan gedaan worden, 's avonds, in het weekend of in de vrije tijd. Wat komt hierdoor onder druk te staan? Gemeenschappelijke huwelijkstijd, mogelijkheden om de gelovigen ter plaatse te bezoeken, kansen om andere (jonge) gezinnen behulpzaam te zijn die met één kind of met twee of meer kinderen elke ondersteuning en gemeenschap goed kunnen gebruiken. Er zijn vaak meer dan genoeg mogelijkheden.

De Brief aan Titus

Wat schrijft de apostel Paulus aan Titus? Hij moest de oudere zusters vermanen 'opdat zij de jonge vrouwen inscherpen hun mannen en hun kinderen lief te hebben, ingetogen te zijn, kuis, huishoudelijk [of beter: huiselijk], goed en aan hun eigen mannen onderdanig, opdat het Woord van God niet gelasterd wordt' (Titus 2:4-5).

Het is intussen not-done – ook onder Christenen – als jongere en oudere vrouwen met huiselijke taken bezig zijn. Maar God wil dat graag zo. En tenminste als er kinderen zijn, is het de duidelijke opdracht van de moeders zich om de kinderen te bekommeren en hen niet zomaar in handen van crèches, kindermisjes of andere personen toe te vertrouwen. De moeders wordt opgedragen deze taak niet te delegeren, ook niet aan andere zusters (we spreken uiteraard niet over tijden van

overmacht of ziekte). Dit is daadwerkelijk een vraag van gehoorzaamheid. Maar het is wél een beslissing voor een zegenrijk leven! Op deze manier zullen (jongere) zusters en moeders, echtparen en gezinnen veel zegen ontvangen.

Zelfverwerkelijking

Er mogen veel redenen zijn om zichzelf te ontwikkelen, carrière te maken en je eigen geld te verdienen. En waarschijnlijk zijn wij als mannen hier zelf ook schuldig aan, namelijk als we onze vrouwen soms ‘klein’ houden wat geld betreft. Maar wat levert zelfverwerkelijking op, als ik zo de Heere niet eren kan?

We hebben meer gelovige, geestelijke zusters nodig die een opdracht zien in het huwelijk, het gezin en de plaatselijke samenkomsten. In veel gevallen zijn daar veel taken te doen, zodat het een zegen voor ons allemaal is als de zusters deze veelvoudige, afwisselingsrijke, verantwoordelijke en belangrijke taken uitoefenen. De Heere zal dat rijkelijk belonen!

Manuel Seibel

Er staat een kroon op het spel!

Graag geven we de volgende ernstige waarschuwing door van een broeder die inmiddels bij de Heere is, in verband met schepping of evolutie.

‘Houd wat u hebt, opdat niemand uw kroon neemt’, heeft de Heere aan de engel van de gemeente in Filadelfia laten schrijven (Openb. 3:11). Wat hadden zij om vast te houden? Zij hadden kleine kracht, zij bewaarden Zijn Woord en zij hadden de Naam van de Heere niet verloochend.

Dezelfde aansporing geldt ook voor ons: houd wat u hebt. Maar de waarschuwing geldt evenzeer: opdat niemand uw kroon neemt. Die kroon staat nu op het spel. Het is tijd om alarm te slaan, want velen dreigen het Woord niet langer te bewaren.

Er is een boek uitgekomen met de titel 'Alarm om de Bijbel'. Wij zouden kunnen denken dat een dergelijk boek op zijn plaats is in kringen waar sterk aan het Woord van God wordt getornd. Laten wij ons niet vergissen. Het is ook voor hen die vergaderen in de Naam van de Heere Jezus, **hoog tijd om alarm te slaan**.

Dat was het al eerder, zullen sommigen zeggen. Ja, dat is waar. Er is veel wereldsgezindheid, veel lauwheid en onverschilligheid. Er is gebrek aan liefde en verdraagzaamheid, er is soms zelfs kwaad, dat wij in grote ootmoed hebben te oordelen en weg te doen. Over die dingen is veel gezegd en geschreven en er zal nog meer over gezegd moeten worden. Maar nu er gevaar dreigt dat het Woord niet bewaard wordt, staat de kroon op het spel. Wat blijft ons over als wij Gods Woord loslaten? Waardoor zullen wij vaststaan, waarmee zullen wij strijden?

'Sta dan vast, uw lendenen omgord met I del waarheid', zegt Paulus in Efeze 6:14. Zonder dat zullen wij over ons eigen kleed struikelen. Overdreven? Ga eens na of de gelovigen in uw omgeving vasthouden aan een schepping zoals Gods Woord ons dat leert! Ga eens na wie vasthoudt aan een zondvloed waardoor God de hele wereld heeft geoordeeld! Ga bij uzelf eens na of u niet door de leringen van het ongelooft bent beïnvloed, zodat u niet meer goed weet wat u van Genesis 1-3 moet denken en hoe u dat moet rijmen met de wetenschap! De school, de krant, het tijdschrift, de radio, de televisie, de populair-wetenschappelijke werken en helaas ook vaak de theoloog gaan uit van de evolutie. Zijn wij allemaal vrij gebleven van de invloed die daarvan uitgaat? De duivel tracht ons te onderwerpen aan een ongelofelijk intensieve hersenspoeling. Als onze lendenen met de waarheid omgord zijn en het zwaard van de Geest in onze hand is, zullen wij staande

kunnen blijven. Maar als wij een deel hebben prijsgegeven, raken wij in een stroomversnelling die ons brengt op plaatsen die wij in het geheel niet kunnen overzien. U leest misschien liever een opbouwend stuk. Ik ook. Maar het is nu tijd om alarm te slaan. Het is tijd om de waarheid 'waarheid' te noemen en de leugen als leugen aan de kaak te stellen.

Gods Woord is de waarheid. Dat Woord leert ons dat God in zes dagen hemel en aarde geschapen heeft. Hoeveel uren zo'n dag telde, staat er niet bij. Het leert ons dat Adam door God geschapen is als eerste mens en dat uit Adam alle mensen zijn voortgekomen. Het leert ons dat Adam gezondigd heeft en dat allen zondaar zijn en dat door de zonde de dood in de wereld gekomen is. Het leert ons dat God de wereld door water heeft geoordeeld, waarbij Noach met de zijnen gespaard zijn.

Alles wat met Gods Woord in strijd is, is leugen. Al zouden duizend geleerden anders spreken, Gods Woord blijft waar en het mensenwoord een leugen. Met name de evolutietheorie is een leugen. Zij negeert zowel de schepping door God als de zondvloed. Zij is bovendien onwetenschappelijk, maar dat doet er niet eens veel toe. De bewijzen die de geleerden voor hun theorie aanvoeren, zijn geen bewijzen. Het zijn verklaringen die zijn opgesteld met als uitgangspunt de evolutietheorie zelf en met verwerping van schepping en zondvloed. Samengevat kan men zeggen: hun uitgangspunt is ongeloof. Dat kan de waarheid niet brengen, al zou het dat willen. Ongeloof is in zijn aard leugen. Uit de leugen komt geen waarheid voort.

Het volgende citaat kan misschien bij sommigen de ogen openen voor de geest die de evolutiepropagandisten kenmerkt. Het is een deel van het voorwoord dat dr. Thompson schreef in de nieuwe uitgave van het bekende boek van Charles Darwin 'The origin of Species' (New York, Everyman's Library, E.P. Dutton & Co, Inc. 1956):

'Het is bekend dat de meningen van de biologen sterk uiteenlopen, niet alleen over de oorzaken van de evolutie, maar zelfs over het evolu-

tieproces zelf. Die meningen lopen zo sterk uiteen doordat de bewijzen onbevredigend zijn en geen enkele zekere conclusie wettigen. Het is daarom billijk en gepast om de aandacht van het niet-wetenschappelijke publiek op de meningsverschillen omtrent evolutie te wijzen. Maar kortgeleden hebben aanhangers van de evolutietheorie enkele opmerkingen gemaakt die tonen dat zij dat onredelijk vinden. Deze situatie, dat mensen zich verenigen om een leer te verdedigen die zij wetenschappelijk niet kunnen definiëren, laat staan demonstreren volgens wetenschappelijke eisen, in een poging haar gezag en invloed bij het publiek te handhaven door kritiek achter te houden en moeilijkheden te verzwijgen, is in de wetenschap ongewoon en niet wenselijk’.

Er is er één die dat niet ongewoon, maar zeer wenselijk acht. Dat is de leugenaar van het begin, de duivel. En hoe kan het ook anders dan dat hij achter deze leringen staat? Hij heeft immers nooit anders gedaan dan het Woord aanvallen en ongeloofwaardig maken? Zijn gedachten zijn ons toch niet onbekend! **Laat het alarm ons dan wakker schudden, want er staat een kroon op het spel.**

J.Ph. Buddingh

Mozes' voorkeur

‘Door het geloof weigerde Mozes ... een zoon van Farao's dochter genoemd te worden, omdat hij er de voorkeur aan gaf met het volk van God slecht behandeld te worden’ (Hebr. 11:24-25).

We kunnen ons geen opmerkelijker leiding voorstellen dan die waarvoor Mozes aan het hof van Farao geplaatst werd, maar het was niet de gids voor het geloof van Mozes. Hij was opgevoed als de zoon van Farao's dochter, onderwezen in alle wijsheid van de Egyptenaren en machtig in zijn woorden en werken (Hand. 7:22) – daar had Gods voorzienigheid hem geplaatst.

Als er ooit een opmerkelijke leiding was, dan was het wel in het geval van Mozes: nadat zijn ouders hem drie maanden lang verborgen hebben gehouden, legde zijn moeder hem in een biezen mandje en zette ze dat tussen het riet aan de oever van de rivier. De baby trok de aandacht van Farao's dochter, die precies op het juiste moment daarheen geleid was. Ze had medelijden met hem, luisterde naar het voorstel van Mozes' zus, vertrouwde hem toe aan de zorg van zijn eigen moeder, die hem voor haar zou voeden en hij werd haar zoon.

Maar toen Mozes 'groot geworden was', gaf hij onmiddellijk alles op. Als Mozes was gaan redeneren, had hij heel wat argumenten te berde kunnen brengen. Hij had bijvoorbeeld kunnen zeggen: Gods voorzienigheid heeft me *hier* geplaatst; ik kan mijn invloed *hier* aanwenden voor Gods volk. Hij trad echter niet slechts op voor Gods volk; hij steunde Gods volk niet alleen; **nee, zijn plaats was bij en te midden van Gods volk.** Gods voorzienigheid had hem een positie gegeven, maar die was niet zijn gids voor het geweten. We kunnen ergens de meest plausibele reden voor hebben, maar alleen als 'het oog eenvoudig is, is ook het hele lichaam verlicht' (Luk. 11:34).

Waar is uw plaats:

in Gods volk of in 'Egypte'?

Mozes zag in zijn broeders (hoewel een zwak volk) 'het volk van God' en hij vereenzelvigde hen daarom met de heerlijkheid van God. Dat doet het geloof altijd. Of ze zich nu in een zwakke en teleurstellende positie bevinden of in een gezegende positie, daar gaat het niet om: het geloof verbindt Gods kinderen met de heerlijkheid van God en handelt daar vervolgens naar.

John N. Darby

Uitnodiging voor Bijbellezingen

Graag willen wij Christenen uit onze regio (en verder weg) van harte uitnodigen voor twee Bijbellezingen door br. Arend Remmers over:

CHRISTUS – HET VOEDSEL VAN DE CHRISTEN

Vrijdag 24 & zaterdag 25 januari 2020. Aanvang: 19.30 uur

Locatie: Gebouw voor Christelijke bijeenkomsten, Thorbeckelaan 1, Almelo

Toegang gratis

Iedere belangstellende is hartelijk welkom om naar Gods Woord te luisteren!

www.christeneninalmelo.nl

KOM! tienerkampen

kijk ook eens op:
www.komtienerkampen.nl

In de zomervakantie van 2020 hopen we opnieuw kampen aan te bieden voor verschillende leeftijdsgroepen.

De jongens- en meisjeskampen hebben een compleet gescheiden programma en vinden opnieuw op twee gescheiden locaties binnen De Langenberg plaats.

Data kampweken 2020

Voor 2020 geven we alvast de data door, zodat deze in de agenda genoteerd kunnen worden.

Maandag 10 tot en met zaterdag 15 augustus 2020.

kamp 1: meisjes, 10-14 jaar

kamp 2: meisjes, 15-18 jaar

kamp 3: jongens, 10-14 jaar

kamp 4: jongens, 15-18 jaar

Noteer ze tijdig en houd er rekening mee met uw/je vakantieplanning!

Voor alles geldt: als de Heere wil en wij leven.

Nadenkertje

Lincoln en de spion

Toen ik eens voor een spreekbeurt in een gemeente in de zuidelijke staten van Amerika was, richtte de voorganger mijn aandacht op één van de oudsten. Hij vertelde: 'Toen de Burgeroorlog uitbrak, bevond die man zich in één van de verre zuidelijke staten en hij nam dienst bij het zuidelijke leger. Hij werd door de generaal uitgekozen om te spioneren bij het noordelijke leger. Zoals u weet, kennen legers geen genade voor spionnen als ze worden gepakt. Deze man werd gepakt. Hij werd berecht door de krijgsraad en veroordeeld tot de doodstraf door de kogel. In de tijd dat hij gevangenzat en wachtte op de dag van de executie, brachten de soldaten hem altijd zijn eten. Iedere keer als ze naar zijn cel kwamen, schold hij Abraham Lincoln uit voor alles wat mooi en lelijk was. Het leek wel of hij alleen maar bezig was met het bedenken van zo veel mogelijk scheldwoorden.

Uiteindelijk werden de soldaten zo boos dat ze zeiden blij te zullen zijn als de kogel door zijn hart geschoten was. Op een dag, terwijl hij in de gevangenis zat, kwam er een noordelijke officier naar zijn cel. De woedende gevangene dacht dat het moment van zijn executie was aangebroken. De officier deed de deur van de cel open en overhandigde hem een gratiebrief die was ondertekend door Abraham Lincoln. Hij zei hem dat hij vrij was en naar zijn vrouw en kinderen kon gaan. De man die zo vol bitterheid en boosaardigheid en woede had gezeten, werd plotseling rustig en zei: 'Wat?! Heeft Abraham Lincoln mij gratie verleend? Ik heb nooit een goed woord over hem gezegd'. De officier reageerde: 'Als u kreeg wat u verdiende, zou u worden doodgeschoten. Maar iemand heeft voor u bemiddeld in Washington en gratie voor u verkregen. U bent nu vrij'.

De prediker vertelde verder dat deze daad van onverdiende goedheid het hart van deze man had gebroken en tot zijn omkeer had geleid. 'Laat geen mens het nu wagen om in het bijzijn van deze man een kwaad woord over Abraham Lincoln te zeggen. Er is niemand die Abraham Lincoln gunstiger gezind is dan hij'.

Dat is genade. De man verdiende geen gratie. Maar dat is nu precies genade: onverdiende gunst. Misschien hebt u tot op dit moment ook wel tegen God gerebelleerd. Maar als u uw opstand erkent en bereid bent de barmhartigheid aan te nemen die God u aanbiedt, dan kunt u die gratis krijgen. God biedt iedere zondaar gratie aan, want '[in Christus hebben] wij de verlossing door Zijn bloed, de vergeving van de misdaden, naar de rijkdom van Zijn genade' (Ef. 1:7).

D.L. Moody, uit 'Life and Light'